

¹Und der HERR redet mit Mose und sprach:²Sende Männer aus, die das Land Kanaan erkunden, das ich den Kindern Israel geben will, aus jeglichem Stamm ihrer Väter einen vornehmen Mann.³Mose, der sandte sie aus der Wüste Pharan nach dem Wort des HERRN, die alle vornehme Männer waren unter den Kindern Israel.⁴Und hießen also: Sammua, der Sohn Sakkurs, des Stammes Ruben;⁵Saphat, der Sohn Horis, des Stammes Simeon;⁶Kaleb, der Sohn Jephunnes, des Stammes Juda;⁷Jigeal, der Sohn Josephs, des Stammes Isaschar;⁸Hosea, der Sohn Nuns, des Stammes Ephraim;⁹Palti, der Sohn Raphus, des Stammes Benjamin;¹⁰Gaddiel, der Sohn Sodis, des Stammes Sebulon;¹¹Gaddi, der Sohn Susis, des Stammes Joseph von Manasse;¹²Ammiel, der Sohn Gemallis, des Stammes Dan;¹³Sethur, der Sohn Michaels, des Stammes Asser;¹⁴Nahebi, der Sohn Vaphsis, des Stammes Naphthali;¹⁵Guel, der Sohn Machis, des Stammes Gad.¹⁶Das sind die Namen der Männer, die Mose aussandte, zu erkunden das Land. Aber Hosea, den Sohn Nuns, nannte Mose Josua.¹⁷Da sie nun Mose sandte, das Land Kanaan zu erkunden, sprach er zu ihnen: Zieht hinauf ins Mittagsland und geht auf das Gebirge¹⁸ und besehet das Land, wie es ist, und das Volk, das darin wohnt, ob's stark oder schwach, wenig oder viel ist;¹⁹und was es für ein Land ist, darin sie wohnen, ob's gut oder böse sei; und was für Städte sind, darin sie wohnen, ob sie in Gezelten oder Festungen wohnen;²⁰und

¹ثُمَّ قَالَ الرَّبُّ لِمُوسَى،²أَرْسِلْ رَجَالًا لِيَتَجَسَّسُوا أَرْضَ كَنْعَانَ الَّتِي أَنَا مُعْطِيهَا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ. رَجُلًا وَاحِدًا لِكُلِّ سِبْطٍ مِنْ آبَائِهِ تُرْسَلُونَ. كُلُّ وَاحِدٍ رَيْسٌ فِيهِمْ. فَأَرْسَلَهُمْ مُوسَى مِنْ بَرِّيَّةِ قَارَانَ حَسَبَ قَوْلِ الرَّبِّ. كُلُّهُمْ رَجَالٌ هُمْ رُؤَسَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَهَذِهِ أَسْمَاؤُهُمْ، مِنْ سِبْطِ رَاوِبِينَ شَمُوعُ بْنُ زَكُورَ. مِنْ سِبْطِ شَمْعُونَ شَاقَاطُ ابْنُ حُورِي. مِنْ سِبْطِ يَهُودَا كَالِبُ بْنُ يَثْنَّةَ. مِنْ سِبْطِ يَسَّاكَرَ يَجَالُ بْنُ يُوْسُفَ. مِنْ سِبْطِ أَقْرَائِمَ هُوسَعُ بْنُ نُونَ. مِنْ سِبْطِ بِنِيَامِينَ قَلْطِي بْنُ رَافُو. مِنْ سِبْطِ زَبُولُونَ جَدِّيئِيلُ بْنُ سُودِي. مِنْ سِبْطِ يُوْسُفَ، مِنْ سِبْطِ مَنَسَّى جَدِّي بْنُ سُوسِي. مِنْ سِبْطِ دَانَ عَمِّيئِيلُ بْنُ جَمَلِي. مِنْ سِبْطِ أَشِيرَ سَثُورُ بْنُ مِيخَائِيلَ. مِنْ سِبْطِ تَفْتَالِي تَحْيِي بْنُ وَفْسِي. مِنْ سِبْطِ جَادَ جَاوَيْئِيلُ بْنُ مَآكِي. هَذِهِ أَسْمَاءُ الرِّجَالِ الَّذِينَ أَرْسَلَهُمْ مُوسَى لِيَتَجَسَّسُوا الْأَرْضَ. وَدَعَا مُوسَى هُوسَعَ بْنَ نُونَ بِشُوعَ. فَأَرْسَلَهُمْ مُوسَى لِيَتَجَسَّسُوا أَرْضَ كَنْعَانَ، وَقَالَ لَهُمْ، اضْعُدُوا مِنْ هُنَا إِلَى الْجَنُوبِ وَاطْلُعُوا إِلَى الْجَبَلِ¹⁸ وَانظُرُوا الْأَرْضَ، مَا هِيَ. وَالشَّعْبَ السَّاكِنَ فِيهَا، أَقْوَى هُوَ أَمْ ضَعِيفٌ. قَلِيلٌ أَمْ كَثِيرٌ.¹⁹ وَكَيْفَ هِيَ الْأَرْضُ الَّتِي هُوَ سَاكِنٌ فِيهَا، أَجِدَّةٌ أَمْ رَدِيئَةٌ. وَمَا هِيَ الْمُدُنُ الَّتِي هُوَ سَاكِنٌ فِيهَا، أَمْحِيْمَاتٌ أَمْ حُصُونٌ.²⁰ وَكَيْفَ هِيَ الْأَرْضُ، أَسْمِيئَةٌ أَمْ هَزِيلَةٌ. أَفِيهَا شَجَرٌ أَمْ لَا. وَتَسَدَّدُوا قُدُومًا مِنْ تَمَرِ الْأَرْضِ. وَأَمَّا الْآيَاتُ فَكَأَنَّتْ آيَاتٌ بَاكُورَاتٍ الْعَيْبِ.²¹ فَضَعِدُوا وَتَجَسَّسُوا الْأَرْضَ مِنْ بَرِّيَّةِ صِينَ إِلَى رَحُوبٍ فِي مَدْحَلِ حَمَاةَ.²² ضَعِدُوا إِلَى الْجَنُوبِ وَأَتُوا إِلَى حَبْرُونَ. وَكَانَ هُنَاكَ أَحِيْمَانُ وَشَيْشَائِي وَتَلْمَائِي بَنُو عَنَاقِ. وَأَمَّا حَبْرُونَ فَيَبِيْتُ قَبْلَ ضَوْعَنَ مِصْرَ يَسْبَعُ سِنِينَ.²³ وَأَتُوا إِلَى وَادِي أَشْكُولَ وَقَطَفُوا مِنْ هُنَاكَ زَرْجُوتَةً يُعْفُودٌ وَاحِدٌ مِنَ الْعَيْبِ، وَحَمْلُوهُ بِالذُّفْرَانَةِ بَيْنَ اثْنَيْنِ، مَعَ شَيْءٍ مِنَ الرَّمَّانِ وَاللَّبْنِ.²⁴ فَدُعِيَ ذَلِكَ الْمَوْضِعُ وَادِي أَشْكُولَ بِسَبَبِ الْعُفُودِ الَّذِي قَطَعَهُ بَنُو إِسْرَائِيلَ مِنْ هُنَاكَ.²⁵ ثُمَّ رَجَعُوا مِنْ تَحْسُّسِ الْأَرْضِ بَعْدَ أَرْبَعِينَ يَوْمًا.²⁶ فَسَارُوا حَتَّى أَتُوا إِلَى مُوسَى وَهَارُونَ وَكُلِّ جَمَاعَةِ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَى بَرِّيَّةِ قَارَانَ إِلَى قَادِشَ، وَرَدُّوا إِلَيْهِمَا خَبْرًا وَإِلَى كُلِّ الْجَمَاعَةِ وَأَرْوَهُمْ تَمَرَ الْأَرْضِ، وَقَالُوا، قَدْ دَهَبْنَا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي أَرْسَلْنَا إِلَيْهَا، وَحَقًّا إِنَّهَا تَفِيضُ لَبْنًا وَعَسَلًا. وَهَذَا تَمَرُهَا.²⁸ عَيْرَ أَنَّ الشَّعْبَ السَّاكِنَ فِي الْأَرْضِ مُعْتَرِّ

was es für Land sei, ob's fett oder mager sei und ob Bäume darin sind oder nicht. Seid getrost und nehmet die Früchte des Landes. Es war aber eben um die Zeit der ersten Weintrauben.²¹ Sie gingen hinauf und erkundeten das Land von der Wüste Zin bis gen Rehob, da man gen Hamath geht.²² Sie gingen auch hinauf ins Mittagsland und kamen bis gen Hebron; da waren Ahiman, Sesai und Thalmai, die Kinder Enaks. Hebron aber war sieben Jahre gebaut vor Zoan in Ägypten.²³ Und sie kamen bis an den Bach Eskol und schnitten daselbst eine Rebe ab mit einer Weintraube und ließen sie zwei auf einem Stecken tragen, dazu auch Granatäpfel und Feigen.²⁴ Der Ort heißt Bach Eskol um der Traube willen, die die Kinder Israel daselbst abschnitten.²⁵ Und sie kehrten um, als sie das Land erkundet hatten, nach vierzig Tagen,²⁶ gingen hin und kamen zu Mose und Aaron und zu der ganzen Gemeinde der Kinder Israel in die Wüste Pharan gen Kades und sagten ihnen wieder und der ganzen Gemeinde, wie es stände, und ließen sie die Früchte des Landes sehen.²⁷ Und erzählten ihnen und sprachen: Wir sind in das Land gekommen, dahin ihr uns sandtet, darin Milch und Honig fließt, und dies ist seine Frucht;²⁸ nur, daß starkes Volk darin wohnt und sehr große und feste Städte sind; und wir sahen auch Enaks Kinder daselbst.²⁹ So wohnen die Amalekiter im Lande gegen Mittag, die Hethiter und Jebusiter und Amoriter wohnen auf dem Gebirge, die Kanaaniter aber wohnen am Meer und um den Jordan.³⁰ Kaleb aber stillte das Volk gegen Mose und sprach: Laßt uns

وَالْمُدُنُ حَصِيئَةٌ عَظِيمَةٌ جِدًّا. وَأَيْضًا قَدْ رَأَيْنَا بَنِي عَتَاقَ هُنَاكَ.²⁹ الْعَمَالِقَةُ سَاكِنُونَ فِي أَرْضِ الْجَنُوبِ، وَالْحِثِّيُونَ وَالْيَبُوسِيُّونَ وَالْأَمُورِيُّونَ سَاكِنُونَ فِي الْجَبَلِ، وَالْكَنَعَانِيُّونَ سَاكِنُونَ عِنْدَ الْبَحْرِ وَعَلَى جَانِبِ الْأُرْدُنِّ.³⁰ لَكِنْ كَالْبُ كَالْبُ أَنْصَتِ الشَّعْبُ إِلَى مُوسَى وَقَالَ، إِنَّا نَصْعَدُ وَنَمْتَلِكُهَا لِأَنَّ قَادِرُونَ عَلَيْهَا.³¹ وَأَمَّا الرَّجَالُ الَّذِينَ صَعَدُوا مَعَهُ فَقَالُوا، لَا تَقْدِرُ أَنْ تَصْعَدَ إِلَى الشَّعْبِ لِأَنَّهُمْ أَشَدُّ مِنَّا.³² فَاسْأَلُوا مَدَمَةَ الْأَرْضِ الَّتِي تَجَسَّسُوهَا فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ قِبَائِلِينَ، الْأَرْضُ الَّتِي مَرَرْنَا فِيهَا لِنَتَجَسَّسَهَا هِيَ أَرْضٌ تَأْكُلُ سُكَّاتِهَا. وَجَمِيعُ الشَّعْبِ الَّذِي رَأَيْنَا فِيهَا أَتَّاسُ طُلُوكِ الْقَامَةِ.³³ وَقَدْ رَأَيْنَا هُنَاكَ الْجَبَابِرَةَ بَنِي عَتَاقَ مِنَ الْجَبَابِرَةِ. فَكُنَّا فِي أَعْيُنِنَا كَالْجَرَادِ، وَهَكَذَا كُنَّا فِي أَعْيُنِهِمْ.

hinaufziehen und das Land einnehmen; denn wir können es überwältigen.³¹ Aber die Männer, die mit ihm waren hinaufgezogen, sprachen: Wir vermögen nicht hinaufzuziehen gegen das Volk; denn sie sind uns zu stark,³² und machten dem Lande, das sie erkundet hatten, ein böses Geschrei unter den Kindern Israel und sprachen: Das Land, dadurch wir gegangen sind, es zu erkunden, frißt seine Einwohner, und alles Volk, das wir darin sahen, sind Leute von großer Länge.³³ Wir sahen auch Riesen daselbst, Enaks Kinder von den Riesen; und wir waren vor unsern Augen wie Heuschrecken, und also waren wir auch vor ihren Augen.